

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjos: „CHEZ Elektro Bulgaria“ AD (C-427/16) ir „FrontEx International“ EAD (C-428/16)

Atsakovai: Yordan Kotsev (C-427/16) ir Emil Yanakiev (C-428/16)

Rezoliucinė dalis

1. SESV 101 straipsnio 1 dalis, siejama su ESS 4 straipsnio 3 dalimi, turi būti aiškinama taip, jog toks nacionalinės teisės aktas, koks nagrinėjamas pagrindinėse bylose, pagal kurį, viena vertus, advokatui ir jo klientui draudžiama susitarti dėl užmokesčio dydžio, mažesnio nei advokatų profesinės organizacijos, pavyzdžiui, Vissh advokatski savet (Aukščiausioji advokatų taryba, Bulgarija) nutarime nustatytas minimalus dydis, antraip šis advokatas būtų traukiamas drausminėn atsakomybėn, ir, kita vertus, teismui draudžiama nurodyti atlyginti honorarą, kuris yra mažesnis už tokį nustatytą minimalų dydį, gali apriboti konkurenciją vidaus rinkoje, kaip tai suprantama pagal SESV 101 straipsnio 1 dalį. Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar atsižvelgiant į konkrečią taikymo tvarką toks teisės aktas iš tikrųjų atitinka teisėtus tikslus ir ar jame nustatyti apribojimai neviršija to, kas būtina užtikrinant šių teisėtų tikslų įgyvendinimą.
2. SESV 101 straipsnio 1 dalį, siejamą su ESS 4 straipsnio 3 dalimi ir 1977 m. kovo 22 d. Tarybos direktyva 77/249/EEB, skirta padėti advokatams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, reikia aiškinti taip, kad jai neprieštarauja toks nacionalinės teisės aktas, koks nagrinėjamas pagrindinėse bylose, pagal kurį nacionalinis teismas priteisia juridiniams asmenims ir individualiems verslininkams advokato užmokestį, jeigu juos gynė juriskonsultas.
3. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 78 straipsnio pirmos pastraipos a punktas turi būti aiškinamas taip, kad jam prieštarauja toks nacionalinės teisės aktas, koks nagrinėjamas pagrindinėse bylose, pagal kurį pridėtinės vertės mokestis laikomas įregistruotų advokatų užmokesčio dalimi, jeigu dėl to toks užmokestis du kartus apmokestinamas pridėtinės vertės mokesčiu.

⁽¹⁾ OL C 371, 2016 10 10.

2017 m. lapkričio 15 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas byloje (Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Entertainment Bulgaria System EOOD / Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Byla C-507/16) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — Direktyva 2006/112/EB — 168 straipsnio a punktas, 169 straipsnio a punktas, 214 straipsnio 1 dalies d ir e punktai, 289 ir 290 straipsniai — Galimybė atskaityti mokėtiną ar sumokėtą pirkimo pridėtinės vertės mokestį (PVM) — Kitose valstybėse narėse vykdomi pardavimo sandoriai — Atleidimo nuo mokesčio valstybėje narėje, kurioje pasinaudojama teise į atskaitą, tvarka)

(2018/C 022/18)

Proceso kalba: bulgarų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Administrativen sad Sofia-grad

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Entertainment Bulgaria System EOOD

Atsakovė: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Rezoliucinė dalis

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeista 2009 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 2009/162/ES turi būti aiškinama taip, kad jai prieštarauja valstybės narės teisės aktas, pagal kurį šios valstybės narės teritorijoje įsteigiamam apmokestinamajam asmeniui neleidžiama atskaityti pirkimo pridėtinės vertės mokesčio, mokėtino arba sumokėto šioje valstybėje narėje už kitose valstybėse narėse įsteigtų apmokestinamųjų asmenų suteiktas paslaugas, kurios buvo panaudotos teikiant paslaugas kitose valstybėse narėse nei ta, kur šis apmokestinamasis asmuo yra įsteigtas, atskaitą.

(¹) OL C 441, 2016 11 28.

2017 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Tribunal Supremo (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González / Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Byla C-547/16) (¹)

(Konkurencija — SESV 101 straipsnis — Įmonių susitarimai — Verslo ryšiai tarp degalinių operatorių ir naftos bendrovių — Ilgalaikis susitarimas dėl išimtinio degalų tiekimo — Sprendimas, kuriuo Europos Komisija pripažįsta įmonės įsipareigojimus privalomais — Nacionalinių teismų susaistymo su Komisijos sprendimu dėl įsipareigojimų ribos — Reglamento (EB) Nr. 1/2003 9 straipsnio 1 dalis ir 16 straipsnio 1 dalis)

(2018/C 022/19)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Atsakovė: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Rezoliucinė dalis

2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo 16 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad Europos Komisijos sprendimas dėl įsipareigojimų, kurį ji priima pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalį atsižvelgdama į tam tikrus įmonių susitarimus, neužkerta kelio nacionaliniams teismams patikrinti minėtų susitarimų atitiktį konkurencijos taisyklėms ir prireikus pripažinti juos negaliojančiais pagal SESV 101 straipsnio 2 dalį.

(¹) OL C 22, 2017 1 23